

retligt Krav over for Statskassen. Naar der stilles Forslag om at yde et vist yderligere Tilskud fra Statskassen, saa er det udelukkende begrundet ved, hvad man kunde betegne som Billighedshensyn. I Betragtning af samtlige Omstændigheder mener man, at der er Anledning for Staten til i det foreliggende Tilfælde at deltage i Anlægget med et noget større Beløb end oprindeligt forudsat. Og jeg vil fremhæve, at efter min Opfattelse vil dette Skridt ikke afgive noget Præcedens, som kan tale for, at Staten i andre Tilfælde, hvor en Bane maatte vise sig mindre rentabel, skulde træde til og overtage en Del af de Aktier, der maatte ligge paa private Hænder. Her er Forholdet det, at Anlægskapitalen i Virkeligheden ikke er helt tilvejebragt; den Privatmand, der har maattet stille sig i Brechen for at skaffe den Sum, der manglede, har maattet laane i en Bank, og saa vidt jeg ved, er Laanet ikke dækket endnu. Hvorvidt den paagældende er i Stand til at dække det, ved jeg ikke, men i hvert Fald kan det foreliggende Forhold ikke sammenstilles med de almindelige Forhold, hvor Banens Kapital er tilvejebragt og hele Anlægget dækket, hvorefter der kun bliver Tale om, hvor stort Udbytte man kan faa af sine Penge. Som sagt, det er udelukkende et Spørgsmaal om Billighed og Hensynetagen over for den paagældende, som her kan komme i Betragtning. Disse Hensyn have været stærke nok til, at man i Folketinget har ment at burde henstille til Ministeren at tage Spørgsmaalet op og komme med Forslag i saa Henseende. Jeg kan kun henstille, at den samme Opfattelse maatte gøre sig gældende her i Tinget, idet det forekommer mig, at Forholdene kunne give Anledning til at gøre en Undtagelse. Ogsaa jeg ønsker at understrege, at det, hvorom der her er Tale, kun kan være en Undtagelse.

Villars Lunn: Den ærede Minister oplyste, at Forslaget har foreligget siden den 28. Oktober, saa at jeg kunde godt have kendt det. Ja, jeg vil indrømme, at selve Lovforslaget, som kun omfatter et Par Linier, kendte jeg omtrent fra den 28. Oktober. Jeg fandt det paa min Plads ved vort første Møde efter den Dag. Jeg satte mig imidlertid ikke den Gang ind i Sagen. Til min Undskyldning tjener, at min Arbejdsmaade er den, at jeg, naar Sagen har passeret det andet Ting, undersøger dets Forhandling om den, for derefter at komme til at kende den i De-

taillerne. Det er gennem Debatten, at man faar de intimeste Oplysninger i en Sag, navnlig i en saadan Sag. Her er der jo altsaa gjort den Undtagelse, at der ingen Debat har fundet Sted, og derfor staaar jeg paa bar Bund i dette Øjeblik med Hensyn til min Opfattelse af Sagen. Men nu vil jeg sige, at det synes, som om den højtærede Minister i sin Tale for et Øjeblik siden oplyste nogle Omstændigheder, som, hvis jeg opfattede ham ret, ikke foreligge i de trykte Oplysninger, saaledes forstod jeg ham i det mindste. Det er for mig et Tegn paa, at det vil være nyttigt, at Landstinget sætter sig ind i denne Sag paa egen Haand, det vil sige nedsætter et Udvalg og derigennem beder om de Oplysninger, Ministeren sigtede til, og hvilke andre Oplysninger der kan trænges til i denne Sag. Det maa jo dog erkendes, at Landstinget hidtil ikke staaar meget oplyst. Jeg vil ikke dermed sige noget som helst imod, at der foreligger det tilbørlige Oplysningsstof, men jeg har den Opfattelse, at Landstinget ikke har sat sig ind i denne lille Sags mange smaa Detailler, og jeg mener, at det har en Pligt til at gøre det. Jeg vil derfor nøjes med at sige, at jeg, naar Tiden kommer, vil stille Forslag om Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Villars Lunn: Jeg tillader mig at stille Forslag om et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Det er jo under Forhandlingerne her i Salen oplyst af den højtærede Trafikminister, at der foreligger fuldstændig Redegørelse for Sagen i Rigsdagstidenden for 1903—04, Tillæg B. Der foreligger et Andragende, der foreligger en Indstilling fra vedkommende Udvalg, og der findes i Folketingstidenden udførlige Forhandlinger om den paagældende Sag. Og naar man har gjort sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med disse, skønner jeg ikke rettere, end at alle de nødvendige Oplysninger foreligge. Jeg skal derfor fraraade, at man nedsætter et Udvalg om den foreliggende Sag; jeg tror ikke, at man ved Udvalgsarbejde kan komme Sagen nærmere, end den er i dette Øjeblik.